

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักภาษาหรือไวยากรณ์ของภาษาเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเป็นระเบียบแบบแผนในการใช้ภาษาของคนในสังคม หากไม่รู้ระเบียบแบบแผนของภาษา จะทำให้เกิดปัญหาการใช้ภาษาในสังคมได้ ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2541: 14) กล่าวว่า หลักภาษาไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่ง หากขาดหลักภาษาไทยก็เท่ากับขาดบรรทัดฐานของภาษา เป็นเหตุให้มีการใช้ภาษาอย่างบกพร่อง ผิดพลาดและไขว้เขว นานไปก็จะทำให้ภาษาเสื่อมสลายไปได้ ด้วยเหตุนี้ หลักภาษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการใช้ภาษา ถ้าผู้ใช้ภาษาขาดความรู้ทางหลักภาษา จะทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ

การสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเป็นสิ่งบ่งบอกถึงความเป็นชาติเดียวกันของคนในสังคม แม้จะต่างเชื้อชาติ ต่างท้องถิ่น หรือต่างศาสนา เมื่อใดก็ตามที่ใช้ภาษาในการสื่อสารย่อมรู้สึกได้ถึงความเป็นชาติเดียวกัน ดังข้อความตอนหนึ่งในพระราชนิพนธ์เรื่อง “ความเป็นชาติโดยแท้จริง” ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (2518: 241) ที่ว่า “ภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่น และไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้คนรู้สึกเป็นพวกเดียวกันยิ่งไปกว่าพูดภาษาเดียวกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลใดที่ต้องปกครองชนต่างชาติต่างภาษา จึงต้องพยายามตั้งโรงเรียนและออกบัญญัติบังคับให้ชนต่างภาษาเรียนภาษาของผู้ปกครอง แต่ความคิดเห็นเช่นนี้มิใช่จะสำเร็จตามปรารถนาของรัฐบาลเสมออีกหามิได้ แต่ถ้ายังจัดการแปลงภาษาไม่สำเร็จอยู่ตราบใดก็แปลว่า ผู้พูดภาษากับผู้ปกครองนั้นยังไม่เชื่ออยู่ตราบนั้นและยังจะเรียกว่าเป็นชาติเดียวกันกับมหาชนพื้นเมืองไม่ได้อยู่ตราบนั้น” ข้อความดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาว่าความเป็นชาติและเอกราชอธิปไตยสามารถเห็นได้จากภาษาของคนชาตินั้น

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552: 3) ได้กำหนดให้หลักภาษาไทย อยู่ในสาระที่ 4 โดยใช้ชื่อว่า “หลักการใช้ภาษาไทย” ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียน “ศึกษารวมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย” นอกจากนี้ได้กำหนด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 ไว้ว่า “เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไว้เป็นสมบัติของชาติ ”

การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ถูกต้องต้องรู้หลักภาษาเป็นอย่างดี ดังที่ปรีชา ช้างขวัญยืน (2517: 5) กล่าวว่า ผู้พูด ผู้เขียนต้องรู้หลักภาษาพอที่จะถ่ายทอดความคิดเห็นของตนอย่างถูกต้อง ส่วนผู้ฟังและผู้อ่านก็ต้องมีความรู้หลักภาษาพอที่จะแปลความหมายให้ตรงกันได้ หลักการใช้ภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นพื้นฐานในการสื่อสารให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

ปัจจุบันพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนมีแนวโน้มลดต่ำลงเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากคะแนนการทดสอบการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552-2553 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 35.35 และ 42.80 ตามลำดับ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552-2553 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 46.47 และ 42.61 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2552: ออนไลน์, 2553: ออนไลน์) แม้ว่าในปีการศึกษา 2554 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จะเพิ่มขึ้นมาเป็น 48.11 และ 41.88 ก็ตาม ยังต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม นอกจากนี้ ยังมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลว่าในปีการศึกษา 2550 และ 2552 หลักการใช้ภาษาไทยเป็นสาระที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าสาระอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2551: ออนไลน์, 2552: ออนไลน์) ข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในระดับต่ำ ซึ่งแสดงว่าการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยยังประสบปัญหาอยู่มาก

การจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีข้อวิพากษ์วิจารณ์มากมาย ทั้งในส่วนของนักเรียนและครู ปัญหาด้านนักเรียนพบว่าการที่นักเรียนไม่ชอบหลักการใช้ภาษาไทย เนื่องจากเห็นว่าเป็นสาระที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันทุกระดับชั้น เข้าใจยาก บางครั้งหาหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่ได้ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การเรียนส่วนใหญ่ใช้การท่องจำและไม่สามารถนำความรู้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติไม่ดีต่อหลักการใช้ภาษาไทย จึงไม่สนใจเรียนหลักการใช้ภาษาไทย (สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มพรรย์, 2538 ; สราภว คำอ้าย, 2539 ; ปรีชา ช้างขวัญยืน, 2540 ; ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2541; ทศนีย์ สุขเมธี, 2542 ; ไศภิต รุ่งทอง, 2549) ส่วนปัญหาด้านครูพบว่าครูภาษาไทยไม่แม่นยำเนื้อหาและไม่มี ความถนัดในการสอน ไม่ชวนขยายความรู้เพิ่มเติม ขาดความมั่นใจ ขาดกลวิธีในการสอนที่ทำให้เนื้อหาการเรียนการสอนสนุก เน้นการสอน

แบบบรรยาย นักเรียนไม่สามารถนำบทเรียนไปใช้ประโยชน์ได้และขาดวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน (สมพร มั่นตะสูตร, 2526 ; วิไลวรรณ ภูดี, 2538 ; ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์, 2542 ; วรณีย์ ภิรมย์คำ, 2546 ; ศิริพร ทาทอง, 2548)

พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพื้นที่ที่มีความแตกต่างทั้งทางภาษา วัฒนธรรมและมีอัตลักษณ์ทางศาสนา ทำให้การจัดการศึกษามีความหลากหลาย เช่น โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สถาบันศึกษาปอเนาะ ศูนย์ฝึกอบรมจริยธรรมและศาสนาอิสลาม (ตาดีกา) เป็นต้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในพื้นที่ดังกล่าว จึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเป็นภาษาประจำชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ ประจำปี 2551-2554 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2550: 5-10) วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ พบสภาพปัญหาที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยสรุปคือ ปัญหาความไม่ปลอดภัยของคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน การขาดแคลนครูที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะวิชาหลัก เช่น ภาษาไทย ปัญหาความไม่สงบส่งผลให้ครูที่มีประสบการณ์สอนสูงๆ ขอย้ายออกนอกพื้นที่ ทำให้ต้องบรรจุครูใหม่ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย และสถานศึกษามีสภาพการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพไม่เท่าเทียมกัน ขาดแคลนครูผู้สอน สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นโรงเรียนที่พัฒนามาจากสถาบันการศึกษาที่เรียกว่า ปอเนาะ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาศาสนาอิสลามที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ที่อาศัยอยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายู ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันคือ ภาษามลายูท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณีในการดำรงชีวิตยึดคำสอนของศาสนาอิสลามเป็นหลัก โรงเรียนจึงจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของคนในพื้นที่ โดยมีทั้งการสอนวิชาศาสนาควบคู่กับสายสามัญ คนในพื้นที่นิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษา เนื่องจากเห็นว่าการศึกษาเฉพาะวิชาศาสนาไม่สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้น โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจึงเป็นอีกสถาบันการศึกษาหนึ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่รัฐบาลและหน่วยงานเกี่ยวข้องพยายามพัฒนาการจัดการสอนให้มีมาตรฐานความพร้อมและคุณภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนของรัฐหรือเอกชนทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลของสำนักพัฒนาการศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (2551) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมในปีการศึกษา 2550 จากการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (NT) อยู่ในระดับต่ำทุกวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาไทยที่มีคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 47.73 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้และค่าเฉลี่ยของประเทศมาก นอกจากนี้ คะแนนการทดสอบการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2548-2549 และปีการศึกษา 2551-2552 ของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดติด 5 อันดับสุดท้ายของประเทศอีกด้วย

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2550: 159-160) ได้ศึกษาการจัดสภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า จากการศึกษาเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2548 และ 2549 ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชนปีการศึกษา 2548 และ 2549 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของสถานศึกษาภาคเอกชนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของสถาบันการศึกษาภาครัฐและคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ ซึ่งแสดงถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนภาคเอกชนที่ไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีเป็นจำนวนมากในจังหวัดชายแดนใต้ ปัญหาดังกล่าวเกิดจากหลายสาเหตุ ได้แก่ การขาดแคลนครู การขาดแคลนสื่อและเทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ การมีเวลาในการจัดการเรียนการสอนน้อยกว่าภูมิภาคอื่นๆ การมีฐานะยากจน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่าคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กกว่า 200 แห่ง ไม่ผ่านการรับรองของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

ข้อสรุปจากงานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาไม่มีคุณภาพดีเท่าที่ควรจะเป็น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ควรปรับปรุงโดยเร่งด่วนถึงระดับพอใช้ ครูขาดทักษะการจัดการเรียนรู้และใช้วิธีการวัดประเมินผลไม่เหมาะสมกับนักเรียน (สนั่น สิทธิวงษ์, 2530 ; นาวาลย์ ปานากาแข็ง, 2544 ; มะห์ดี มะดีอราแวง, 2551 ; ปราณี หล้าเบ็ญตะ, 2553) ส่วนปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยภาพรวม พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนยังไม่มีคุณภาพ ครูส่วนมากขาดทักษะในการผลิตสื่อการสอน และการวัดและประเมินผล ครูจบการศึกษาในวิชาเอกอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาไทย (ธีระนุช ที่ปะปาล, 2530 ; เต็มดวง เสวตจินดา, 2532 ; ชิดชนก เชิงเขาว์ และคณะ, 2533)

การที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ประสบปัญหาต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ แม้ว่าจะมี ผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ก็เป็นการศึกษาโดยภาพรวมทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ยังไม่มี การศึกษาเชิงลึกเฉพาะสาระหลักการใช้ภาษาไทย นอกจากนี้ บริบททางสังคมที่เปลี่ยนไปใน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้หลังจากเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในปีพุทธศักราช 2547 เป็นต้นมา ส่งผลให้การศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีคุณภาพต่ำลงมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการ เรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในพื้นที่ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา อิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 4 ด้าน คือ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ 4) การประเมินผล การเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา อิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 4 ด้าน คือ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ 4) การประเมินผล การเรียนรู้
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ 4 ด้าน คือ 1) การออกแบบการจัดการ เรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ 4) การประเมินผลการเรียนรู้

นิตยสารศัพท์

หลักการใช้ภาษาไทย หมายถึง สาระในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้ผู้เรียนศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

สภาพการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย หมายถึง การดำเนินการจัดการเรียนรู้ สาระหลักการใช้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่โรงเรียนกระทำอยู่ในปัจจุบัน 4 ด้าน คือ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ 4) การประเมินผลการเรียนรู้

ปัญหาการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค หรือ ข้อขัดข้องในการจัดการเรียนรู้สาระหลักการใช้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 4 ด้าน คือ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ 4) การประเมินผลการเรียนรู้

แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย หมายถึง วิธีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขสิ่งที่เป็นอุปสรรค หรือข้อขัดข้องในการจัดการเรียนรู้สาระหลักการใช้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 4 ด้าน คือ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ 4) การประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนวิชาศาสนาควบคู่วิชาสามัญ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนมาตรา 15(1) ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส

นักวิชาการศึกษา หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญพิเศษทางด้านการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด ในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ครูภาษาไทย หมายถึง ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลาและจังหวัด
นราธิวาส

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูภาษาไทย จำนวน 353 คนและหัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 9 คนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ นักวิชาการศึกษา จำนวน 6 คนในสำนักงานการศึกษาเอกชน สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้

2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ สภาพ ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้
หลักการใช้ภาษาไทยในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

4 ด้าน คือ

- 2.1 การออกแบบการจัดการเรียนรู้
- 2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- 2.4 การประเมินผลการเรียนรู้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในโรงเรียน
เอกชนสอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยในโรงเรียนเอกชน
สอนศาสนาอิสลาม สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

3. เป็นแนวทางในการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่นๆ